

Hircine A Vadászat Istene

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

A Vadász szentélyéről - több másikkal egyetemben - Ontus Vanin beszélt nekem, akivel teljesen véletlenül akadtam össze a Talos Plaza-ban. Mivel a közelben volt, gondoltam elugrom oda, s megnézem mit is rejthet. Vajhira tájékoztatott, hogy a herceg néma marad mindaddig, míg egy farkas vagy medve írhat nem ajándékozom neki, ennek beszerzése különösebb gondot nem okozott.

Hircine egy unikornisszarvat kívánt tőlem kegyéért cserébe, s egyetlen helyet nevezett meg, hol ez a csodás állat fellelhető: a Hircine tisztást, innen dél-délkeletre. A tisztás tényleg nem volt messze, de szerencsétlenségemre az unikornist három tagbaszakadt minotaur őrizte, s az istennek sem tágítottak a közeléből. Mivel a közhiedelemmel az unikornisok nem csak a szűzlányoknak engedik, hogy a hátukra üljenek, hanem mindenkinek, aki nem von fegyvert a közelükben, ezért különös óvatossággal kellett eljárnom. Mivel a löfegyverekhez nem nagyon értek, a bokrok takarásából lélekesapdát varázsoltam az egyik minotaurra, aki egyből felém indult méretes harci kalapácsát lengetve.

Kicsit távolabbra szaladtam, azután megmutattam neki, hogy az ember miért is használ claymore-t, nem pedig kalapácsot. Két másik minotaurral később már nyugodtan megközelíthettem az unikornist, aki békésen tűrte, hogy ráüljek. Futottam egy szép kört cryodilben, az emberek szájtátn bámultak, ahogy megközelítettem őket csodahátasommal. Jó móka volt, a teljes örömet csak az rontotta el, amikor egy császári vadással hozott össze a sors.

A szerencsétlen flótás épp szarvasra lőtt, amikor hátsóm meglátta a kezében a fegyvert. Azonnal nekiesett, az íjász pedig hiába lőtte, nem tudta, hogy az unikornisok csak mágikus fegyverekkel sebezhetőek. Érdeklődve figyeltem az egyenlőtlen küzdelmet, majd a férfi hulláján átlépve lekaszáboltam az unikornist, hogy ohnekornist varázsoljak belőle.

Hircine némi vérgőzös beszéddel fogadta ajándékomat, s nekem ajándékozta a Savior's Hide nevű varázspáncélt (light armor, közepes resist magicka enchantmenttel).